

heldigvis ikke har saa let ved at blive op-
 heldset. Havde jeg det, vilde der ved visse
 Tider have været Pladsmangel i Fængslerne,
 men en saadan Tilbøjelighed har jeg altsaa
 heldigvis ikke. Jeg skal af Hensyn til den
 Nattero, som flere ærede Medlemmer saa
 haardt sukker efter, heller ikke gaa ind
 paa de andre Bemærkninger, som det ærede
 Medlem fremsatte. Jeg skal blot sige, at
 naar det ærede Medlem som Ondets Rod
 peger paa de høje Priser og de høje Løn-
 ninger, savner jeg stadig baade hos det
 ærede Medlem og hos det ærede Medlem
 Hr. Slesbager en Anvisning paa, hvorledes
 en Nedsættelse heraf skal kunne prakti-
 seres. Den Henvisning, som det ærede
 Medlem Hr. Slesbager gentagende gør til
 Optagelse af frivillige Forhandlinger og
 Afsluttelse af frivillige Overenskomster,
 fører fornuftigvis ikke til en almengyldig
 Regel og vil jo fornuftigvis ikke kunne faa
 den storstilede, samfundsmæssige Indfly-
 delse, som de Herrer taler om, at denne
 Foranstaltning skal faa. Det ærede Medlem
 Hr. Slesbager afviste meget ihærdigt Paa-
 standen om, at Venstre vil Løntrykkeri.
 Ja, jeg skal ikke benytte dette Udtryk —
 hvis jeg da kan huske at lade være med det
 —, naar de Herrer ikke kan lide det, men det,
 de Herrer vil, er jo det samme som det, der
 ligger i dette Ord. Hvad enten de ønsker
 Ordet anvendt eller ikke, er Realiteten i
 deres Ønsker at faa Lønnen sat ned, dermed
 ogsaa Direktørlønnen, det erkender jeg, at
 det ærede Medlem Hr. Slesbager har sagt,
 det gælder ikke alene de 300 000 Arbejdere,
 nej, det gælder ogsaa de 30 Direktører, og
 det vil naturligvis hjælpe svært godt paa
 Foranstaltningen, at der virkelig er et lille
 Antal Direktører, som ogsaa skal have
 nogle Kroners Lønnedsættelse. Men det,
 som er det afgørende, er formodentlig Ned-
 sættelsen af Arbejdernes Løn. Hvad enten
 man nu synes om det eller ikke, er Realite-
 teten den, at de Herrer ønsker dette. Jeg
 skal ikke opholde mig videre ved det ærede
 Medlem Hr. Slesbager. Det er vistnok
 ganske ørkesløst at drøfte disse Ting videre
 med en Repræsentant for et Parti, der i den
 Grad stiller sig uforstaaende overfor Tanken
 om moderne Indflydelser paa og Udvikling
 af en vigtig Side af et Samfunds Erhvervs-
 liv.

Naar det ærede Medlem Hr. Drach-
 mann atter paastaar, at det Tilskudssystem,
 som er et af Hovedpunkterne i det fore-
 liggende Lovforslag, ikke vil blive benyttet
 af Industriene, ved jeg ikke, med hvilken
 Ret det ærede Medlem fremsætter denne
 Paastand. Det seneste, jeg har set, som

foreligger, er, at det i Fjor foreliggende
 Forslag, der indeholdt en mere begrænset
 Tilskudsordning end den nu foreslaaede,
 fik Industriraadets Tilslutning i Januar
 Maaned, og det fik Tilslutning fra Industri-
 raadets Repræsentanter, der mødte til For-
 handling i Rigsdagsudvalget, og der er ikke
 paa noget Stadium senere givet nogen
 Erklæring om, at Industriene ikke vilde
 have en saadan Ordning. Der har tvært-
 imod baade nu og tidligere foreligget og
 foreligger Ønsker fra Industrivirksomheder
 om saadanne Foranstaltninger. I disse
 Dage, da Lovforslaget behandles, kommer
 der Spørgsmaal om, hvorvidt denne eller
 hin Virksomhed kan komme ind under
 Loven, hvis den nu bliver vedtaget. Der
 er ikke, om jeg saa maa sige, Mangel paa
 Forespørgsler derom, og naar først Loven er
 vedtaget, bliver der vel megen Efterspørgsel,
 maaske mere, end der er Penge til. Det
 ærede Medlem Hr. Einer Jensen fremlagde,
 erindrer jeg, i Vinter her i Tinget et Tilbud
 paa et Stykke Arbejde, til en Kommune
 tror jeg det var, et Tilbud fra en større
 Industrivirksomhed, som sagde, at hvis
 Tilskudsloven gennemføres, saa vi kan faa
 Krisetilskud, vil Arbejdets Pris blive saa og
 saa lav, og hvis vi ikke kan faa Tilskud,
 bliver den saa og saa meget højere. Der var
 ikke noget i Vejen for, at den paagældende
 Virksomhed oven i Købet i sine Tilbud
 benyttede sig af en Lov, som den Gang var
 til Behandling. Men jeg har endelig en
 Skrivelse fra Industriraadets nuværende
 Formand, Direktør Overgaard, til Raadets
 forrige Formand, Direktør Dessau, en Skri-
 velse, som aldeles ikke tager Afstand fra
 Tanken om Tilskud. Jeg har den legitimt,
 den er forelagt i det Kriseudvalg, der beskæf-
 tige sig med Tilskudslovgivningen ved
 Nytaarstid. I denne Skrivelse, hvor der
 altsaa er Tale om det Tilskudsforslag af
 mere begrænset Art, som forelaa i Fjor,
 siger Direktør Overgaard: „Efter at være
 blevet gjort bekendt med Lovforslaget ser
 vi, at dette hovedsagelig tager Sigte paa at
 yde eksporterende Virksomheder Støtte...
 og Forslaget derfor vilde have stor Interesse
 for Jernindustrien“ o. s. v. Saa udvikler han
 videre, at „en Betingelse for Lovens Anven-
 delse indenfor Jernindustrien er derfor, at
 man generelt kan regne med et forud fast-
 lagt Tilskud pr. Arbejdsdag for alle Leve-
 rancer, der gaar til Udlandet eller præsteres
 for dansk Skibsfart, der paa Grund af sin
 internationale Karakter i denne Henseende
 maa stilles lige med Udlandet“. Og et
 andet Sted i Skrivelsen siges der: „Jern-
 industrien maa endvidere forudsætte, at